

[Rytter.]

alle sammen stadig væk indstillet paa, at der maa finde et Opgør Sted. Harmen var ikke blot af flygtig Natur, thi hvis den havde været det, vilde den have været forsvundet; nej, den var stabil nok, som den ogsaa burde være det. Derfor krævedes det ogsaa hele Tiden, at man maatte se at faa Lovforslaget frem, at det maatte være parat — som det blev sagt i mit Parti engang: Vi maa have et Straffelovsforslag ikke et Kvarter over tolv, men et Kvarter før tolv. Jeg vil i Dag hellere sige, at vi burde have haft det Klokkeren tolv, nemlig ved Befrielsen den 5. Maj. Det ærede Medlem Hr. Steincke var inde paa det samme. Ifølge en Redegørelse i Folketinget var der udarbejdet et Forslag af to Medlemmer af Det konservative Folkeparti, nogle Embedsmænd og Mænd inden for Frihedsbevægelsen. Jeg beklager meget stærkt, at dette Forslag ikke blev drøftet ogsaa med de tre andre samarbejdende Partier, Venstre, Det radikale Venstre og Retsforbundet, og nu hører jeg gennem det ærede Medlem Hr. Steincke, at der end ikke har været forhandlet med Socialdemokratiet. Der er altsaa fire Partier, som der ikke er forhandlet med. Det er for mig en Sorg, thi jeg er aldeles overbevist om, at hvis der havde været forhandlet med disse Partier, vilde vi alle sammen have været enige. Selvfølgelig vilde vi have søgt at faa visse Ændringer gennemført, men vi for vort Vedkommende, og jeg tror, det samme havde været Tilfældet for alle de andre Partiers Vedkommende, vilde have sagt: Forslaget maa være parat, den Dag Befrielsen kommer. Jeg ved ikke, hvem der har Ansvar for, at der ikke er forhandlet med alle Partier. Der er udstedt en Erklæring af Folketingsmand Hasle, han har senere rettet i den, men jeg har ikke haft Lejlighed til at se Rettelsen. Jeg hørte efter i Radioen i Aftes, jeg tænkte, at der maatte den komme, men nej, det gjorde den ikke. Jeg har ogsaa set efter i konservative Aviser, der var den heller ikke. Men den kan ikke ændre det rent faktiske, nemlig, at nogle af Rigsdagens Partier ikke har været med.

Nu kan man sige: Det spiller da en mindre Rolle. Det er ikke rigtigt, for hvis der havde været forhandlet blot nogle faa Dage, havde der været Grundlag for Udstedelse af en foreløbig Lov den 5. Maj. Jeg har altid ment, at Statsministeren, samtidig med at han gik til Kongen for at faa Ministerudnævnelserne, paa Justitsministerens Vegne skulde forelægge et Straffelovsforslag, saa at dette kom samtidigt. Det er klart,

at en saadan Lov skulde vi have, den var nødvendig af Hensyn til Politiet, Vagtværnene, Statsadvokaterne og Politiaadvokaterne, men fremfor alt af Hensyn til Befolkningen og af Hensyn til de interne rede. Hvem der har Ansvar for, at en saadan foreløbig Lov ikke kom til at foreligge, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun sige, at det er mig bekendt, at den højtærede Justitsminister var ganske uvidende om, at Forslaget ikke var tiltraadt af Rigsdagens Partier, han troede — og maatte efter min Mening med Rette gaa ud fra —, at alle politiske Partier stod bagved. Hvis det havde været Tilfældet, vilde den højtærede Justitsminister have oplevet det Særsyn, at der fra fem Partiers Side var rettet Anmodning til ham om at faa udstedt en foreløbig Lov. Vi for vort Vedkommende er ikke begejstrede for foreløbige Love, som Regeringen udsteder uden Konference med Rigsdagen, men i dette særlige Tilfælde vilde der fra Rigsdagens Partier være kommet en Anmodning til den højtærede Justitsminister om at faa en saadan Lov. Jeg skal, som sagt, ikke udtale mig om, hvem der har Ansvar for, at der ikke den 5. Maj kom en foreløbig Lov, men jeg er glad ved, at jeg ikke har det — jeg tænker selvfølgelig ikke paa det retslige Ansvar, men paa det rent moralske.

Har det nu spillet nogen Rolle? Ja, i høj Grad. For det første vilde den højtærede Justitsminister saa være kommet med et Forslag, der var tiltraadt af fem Partier, Rigsdagen vilde have haft Tid til at behandle dette Lovforslag, vi havde kunnet tale om det og eventuelt faa Ændringer frem, saa havde det nemlig ikke hastet. Men det vilde ogsaa have haft stor Betydning derved, at vi saa kunde have undgaaet de Udskejelser, som fandt Sted umiddelbart efter den 5. Maj. Jeg vilde ønske, at dette Afsnit af Danmarks Historie kunde gaa ud, saa at det ikke eksisterede, men det kan det desværre ikke, fordi det, der skete i de Dage, baade paa Gaden og i de saakaldte Forhørslokaler, i Bladene er forevigtet baade i Billeder og Tekst. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, fordi det er passeret, men ogsaa fordi — og det er mig for saa vidt en Glæde — en af Frihedsfrontens første Mænd forholdsvis hurtigt tog Afstand derfra. En af hans Artikler havde Overskriften: „Har Nazismen sejret i Danmark?“ Og han talte udtrykkeligt om at „staa i Flok og huje ad værge-løse Mennesker, det var god Skik i det tredie Rige“. Og han talte om Gabestokken og sagde: „Gabestokken er noget, vi